

NOVADNIEKS

PREIĻU RAJONA LAIKRAKSTS

● Nr. 36 (7041)

● Ceturtdiena, 2000. gada 30. marts

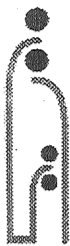
● Cena Ls 0,22

„Cenšoties pēc kāda lieta mērķa, nevar izvairīties, lai nekšūtu kādam par ienaidnieku.»

V. Vilms

Rīt Latvijā sākas tautas skaitīšana

Ginta Kraukle

Laika posmā no 31. marta līdz 29. aprīlim katru māju un dzīvokli apmeklēs Centrālās statistikas pārvaldes pilnvarots tautas skaitītājs, «Novadnieku» informēja Preiļu rajona statistikas nodaļas vadītāja Konstantīna Seile. Tautas skaitīšanā tiks aptverti visi Latvijas Republikas iedzīvotāji, uzdodot programmā paredzētos 14 jautājumus par katru mājokli dzīvojošu personu, kas vecāka par septiņiem gadiem, un deviņus jautājumus par dzīves apstākļiem. Skaitītāju atpazīsiet pēc tumši zilā skaitītāja portfeļa, statistikas nodaļas izdotas apliecības, kā arī personu apliecinoša dokumenta, kuram jābūt līdzī. Skaitītājs jūsu mājās var ierasties jebkurā dienā, ieskaitot sestdienas, svētdienas un svētku dienas, laikā no pulksten 7.00 līdz 21.00. Likums pieļauj, ka cits ģimenes loceklis var sniegt ziņas arī par mājās neesošu personu. Ja tautas skaitītājam nevienu no ģimenes locekļiem neizdosies sastapt mājās, viņš atstās vēstuli, kurā izlasisiet datumu un laiku, kad skaitītājs pie jums ieradīsies vēlreiz. Ja norādītais apmeklējuma laiks nav pieņemams, vēstulē būs uzrādīts tālruna numurs, pa kuru varēs piezvanīt un vienoties par jums izdevīgu apmeklējuma laiku. Ja persona kādu iemeslu dēļ nevēlas, lai tautas skaitītājs apmeklētu viņu dzīves vietā, iespējams personīgi ierasties Preiļu rajona statistikas nodaļā, Preiļos, A.Paulāna ielā 3a. Ja radušās neskaidrības vai šaubas par tautas skaitītāja personību, informāciju iespējams saņemt, zvanot pa tālruni 1-5381114.

Tautas skaitīšanas pamatdokumenti ir «Mājsaimniecības lapa» un «Personas lapa». «Personas lapā» skaitītājs ierakstīs aptaujājamā personas kodu, uzvārdu, vārdu un atbildes uz sekojošiem jautājumiem: radniecīgās attiecības ar atbildētājpersonu; vai pirms gada (1999. gada 31. martā) jūs dzīvojāt šajā pašā dzīvesvietā; jūsu tautība; dzimtā valoda; citu valodu prasmes; jūsu galvenais iztikas līdzekļa avots; dzīvi dzimušo bērnu skaits sievietei; izglītības līmenis; mācību iestādes nosaukums, kurā iegūta minētā izglītība; nodarbinātības statuss; vai jūs šajā nedēļā strādājat; jūsu darba vietas nosaukums, adrese un galvenais darbības

● Vija Upeniece strādā par operatori SIA «AVIN» degvielas uzpildes stacijā, brīvajās dienās viņa pildīs tautas skaitītājas pienākumus Preiļu pilsētā. Foto: M.Rukosujevs

veids; jūsu nodarbošanās minētajā darba vietā.

«Mājsaimniecības lapā» tiks ierakstītas atbildes uz jautājumiem par jūsu mājokli; mājokļa tipu (individuālā māja, mājas daļa, atsevišķs dzīvoklis utt.); kam pieder mājoklis; istabu skaits; mājokļa platība; labiekārtotība; apkures veids; ēkas uzcelšanas periods; dzīvojamās ēkas tips; ēkas ārējo materiālu. Centrālā statistikas pārvalde garantē, ka informācija, kas gūta tautas skaitīšanas laikā, būs konfidenciāla, netiks atklāta nevienai personai vai institūcijai. Skaitīšanas perso-

nam aizliegts izpaust informāciju, kura tam kļuvusi zināma, pildot darba pienākumus. Iegūtos datus izmantos tikai statistiskiem nolūkiem — kopsavilkumu izdarīšanai, datu grupēšanai un procesu analīzei. Pirmie tautas skaitīšanas rezultāti tiks publicēti pēc sešiem mēnešiem, kā to nosaka likums. Preiļu rajonā strādās 88 tautas skaitītāji (18 — Līvānos, 16 — Preiļos, 54 — lauku teritorijā), 9 iecirkņu pārraugi, 3 rezerves skaitītāji. Katrs skaitītājs driks aptaujāt ne vairāk kā 750 iedzīvotājus. Kopumā tautas skaitīšanā Preiļu rajonā iesaistīts 101 cilvēks.

Atmiņas, kas neizzūd

Lidija Kirillova

Tās ir atmiņas, kuras izsāpētas, izraudātas svešumā un nepārtrauktās ilgās pēc dzimtenes un tēva mājām, kuras neizzūd gadu desmitus pat pēc tam, kad vienas varas netaisno pārindarījumu centusies par labu vērst otra vara. Šo ievainoto dvēseļu sāpi varēja just ikvienā stāstījumā, ar ko dalījās komunistiskā terora upuru piemiņas dienai veltītā sarīkojuma dalībnieki. Viņus 24. martā kopā pulcināja Preiļu pilsētas dome, Preiļu vēstures un lietisķās mākslas muzejs un Preiļu Valsts ģimnāzijas audzēkņi un skolotāji.

Represēto Staņislavu Kļušu ceļam uz

Sibīriju paņēma no skolas sola Daugavpīlī. Kā atziņu no tiem tālajiem un bargajiem laikiem viņš saglabājis pārliecību, ka nav sliktas tautas, visur ir labi un slikti cilvēki. Sibīrieši izvestos latviešu iepazīna un atzinīgi novērtēja viņu centību, rūpību un darba sparū.

Helēna Šoldre toreiz notikušo skatīja bērna acīm un brīnījās par to, ka malkas vietā vietējie krāsni dedzina salmus. Bija jāzīdēti no sasalušiem kartupeļiem, virzas zupas, bet lielākais gardums bija plāna piena zupa. Tēvu arestēja un notiesāja par to, ka no kolhoza bija pārnesis mājās sešus kilogramus sēnalu, kas palikušas pēc graudu tīrīšanas un vētīšanas.

Dzidra Preise no Sibīrijas atgriezās

Latvijā pēc desmit gadiem, kad jau bija paspējusi beigt vidusskolu un iestāties augstskolā. Ģimene Latvijā atgriezās vēlāk. Dzidra Preise uzskata, ka viņai gan Krievijas plašumos, gan tepat Latvijā ir veicies ar labiem cilvēkiem.

Preiļu Valsts ģimnāzijas pirmā humanitārā kursa audzēkņu Ineses, Ingas un Solvitas sagatavotā atmiņu pēcpusdienā bija pulcinājusi kopā ne tikai represētos, bet arī skolu jaunatni, kuriem viss dzirdētais ir kā vēstures stunda. Komunistiskā terora upuru piemiņas dienai veltītā sarīkojuma dalībniekiem koncertēja Aglonas bazilikas kora skolas bērnu koris diriģentes Ievas Lazdānes vadībā (koncertmeistars Andrejs Zelčs).

Īsziņas

■ Šodien, 30. martā Preiļos iecerēta Patērētāju interešu aizstāvības asociācijas Preiļu nodaļas dibināšanas sapulce, «Novadnieku» informēja orgkomitejas locekle Elma Aksjonova. Pulksten 14.00 interesenti tiek gaidīti Skolas ielā 11, kur notiks nodaļas statūtu projekta apspriešana, kā arī tiks ievēlēta nodaļas vadība.

■ Preiļu pilsētas dome nolēmusi atsaukties Latvijas Kultūras mantojuma saglabāšanas fonda aicinājumam un iecerējusi iegādāties 30 kartes «Apceļsim Latvijas pils». Šim mērķim jau atlicināta nauda 30 latu apmērā. Domē «Novadnieku» informēja, ka kartē būs atzīmēta arī Preiļu pils.

L.Kirillova

■ Divas mūsu rajona sievietes kļuvas par konkursa «Radoša sieviete laukos» 2000. gada laureātēm. Tās ir Irīna Kulitāne, Līvānu fonda «Baltā māja» direktore un Valija Vaivode, Līvānu novada Rožupes pagasta deputātu komitejas deputāte, Rožupes kultūras nama vadītāja. Laikraksta «Lauku Avīze» rīkotajam konkursam savu radniecību, draudzību, kaimiņi vai kolēģi varēja ieteikt ikviens iedzīvotājs. Konkurss notiek jau trešo gadu, šogad bija pieteiktas septiņdesmit četras pretendentes no visas Latvijas. Žūrija trīspadsmit cilvēku sastāvā izvēlējās 17 sievietes, par galveno vērtēšanas kritēriju ņemot vienu no pasaules konkursa nosaucumiem — radošai sievietei ar savu darbošanos jādod reāls ieguldījums apkārtējā sabiedrībā. Konkursa uzvarētāju godināšana notiks 7. aprīlī «Lauku Avīzes» birojā Valgumā (Tukuma rajonā).

■ Līvānu pensionāru apvienības dome 13 cilvēku sastāvā nosūtījusi vēstuli Latvijas Valsts prezidentei, Ministru prezidentam un Saeimas priekšsēdētājam, kurā pausts protests pret ieceri palielināt maksājumus par elektroenerģiju, tādā veidā finansējot Latvijas Nacionālās bibliotēkas celtniecību, «Novadnieku» informēja Līvānu pensionāru apvienības priekšsēde Veneranda Caune. Vēstulē teikts, ka pensionāri nebūt neiestājas pret bibliotēkas celtniecību vispār, bet asi nosoda valdības lēmumu risināt gaismas pils celtniecības jautājumus uz mazapgādāto iedzīvotāju rēķina, pie kādiem pieskaitāma arī lielākā daļa pensionāru īpaši Latgalē, kur pensijas apmērs ir mazāks nekā vidēji valstī.

■ 22. martā Līvānu fonda «Baltā māja» invalīdu atbalsta grupas «Līdzās» dalībnieki viesojās rehabilitācijas centrā Dubultos, kas ir valsts finansēts apmācības centrs cilvēkiem ar invaliditāti, informēja «Baltās mājas» sociālā darbiniece Inģuna Badune. Brauciena mērķis bija iepazīties ar iespējām, ko invalīdu integrācijas jomā piedāvā šī rehabilitācijas iestāde. Mācību centrā ir sagādāti piemēroti apstākļi invalīdu izglītošanai un rehabilitācijai, tur jaunieši un arī gados vecāki cilvēki apgūst datorspeciālistu, grāmatvežu, elektromehāniķu un citas specialitātes, kā arī iegūst autovadītāja tiesības. I.Badune gan atzina, ka diemžēl pastāv ierobežojoši nosacījumi, ka rehabilitācijas centrs apmāca vienīgi tos invalīdus, kuri ir atzīti par darba spējīgiem. Līvānieši tikās arī ar invalīdu sporta kluba «Optimists» un apvienības «Apeiron» dalībniekiem.

G.Kraukle

■ Ceturtdienas intervija

Latvijas ziedus jūs pazīsiet pēc smaržas

Lidija Kirillova

— Iepazīstiniet, lūdzu ar sevi un ar to, kā nonācāt līdz savai profesijai.

— Esmu vietējais, no Riebiņu pagasta. Arī skolā līdz astotajai klasei gāju turpat Riebiņos. Tikai tagad, atskatoties atpakaļ, apziņos, cik labi, ka septiņus no astoņiem skolas gadiem pavadīju vecajā skolā, kas bija izvietota pilī. Tur bija brīnišķīga aura.

No puslīdz apzinātas bērnības man bija skaidrs, ka būšu dārzkopis, tikai ar vienīgi dārzkopis. Tāpēc arī cīņā ar vecākiem uzvarēju es nevis viņi, pēc pamatskolas beigšanas iestājos Bulduru tehnikumā.

Vecāki uzskatīja, ka tik zaļu puiku pēc astotās klases uz tik tālu skolu laist nedrīkst, daudz par agru esot. Iestāšanās konkursam veiksmīgi tiku cauri. Trīsarpus gadus mācījās dārzkopību pie visiem Latvijas izcilākajiem dārzkopjiem.

Pēc tehnikuma beigšanas turpat arī paliku strādāt. Tad bija dienests armijā, pēc kura atgriezies strādāt savā pirmajā darba vietā. Tehnikuma siltumnīcu kombinātā pusotru gadu biju strādnieks, vēlāk vadīju prakses tehnikuma vecāko kursu audzēkņiem. Tās bija saistītas ar dārzkopību un puķkopību — sēšana, piķēšana, pārstādīšana.

Likās, ka viss ies tikpat gludi arī uz priekšu. Bet dzīve izspēlēja vienu nepatīkamu joku. Man bija jāatgriežas laukos pie vecākiem. Sākumā izmantoju divus vai trīs atvaļinājumus, kas man vairāku gadu laikā bija iekrājušies. Pēc tam sapratu, ka man te ir jāpaliek, ka esmu te vajadzīgs...

— Darba vietu atrast droši vien nebija nekādu problēmu?

— Gluži otrādi, dārznieki rajonā patiešībā nebija vajadzīgi. Darba meklējumos nejausi nokļuvu pie toreizējās Preiļu siera rūpnīcas direktora Pētera Zukuļa. Viņš man piedāvāja kļūt par «Preiļu siera» palīgsaimniecības vadītāju.

— Ko nozīmēja palīgsaimniecības vadītāja amats?

— Palīgsaimniecība bija kā mazs kolhoziņš. Siltumnīcas krietni mazākas nekā tagad, bija cūku ferma. Un vēl bija zeme — ja pareizi atceros, ap simtu astoņdesmit hektāri Zolvas ezera krastā, kur tagadējā akciju sabiedrības atpūtas bāze.

Vajadzēja pirkt sivēnus, vajadzēja gādāt kombinēto spēkbarību un pakaišu kūdru. Vajadzēja apsēt laukus, vajadzēja mēsnot, kultivēt, art, novākt. Graudus vedu uz Daugavpils labības kombinātu, atpakaļ — spēkbarību rukšiem.

Tajā laikā šādas palīgsaimniecības bija ļoti moderna lieta. Kad visā valstī bija krīze, kad nekur veikalos neko nevarēja dabūt, Ministru Padome pieņēma lēmumu, ka pie visiem lielajiem uzņēmumiem jāveido palīgsaimniecības. Man jaunajā amatā sākumā gāja smagi, jo ar lauku kultūru audzēšanu agrāk nebiju saskāries. Pamazām iemanījies.

— Bet jūs taču līdz dvēseles dziļumiem bijāt dārznieks?..

— Rūpnīcas siltumnīcas bija mazas. Gāju pie direktora un visādiem paņēmieniem sāku pierādīt, ka vajag būvēt jaunas un lielas. Zukulis klausījās, klausījās un saprata, ka no siltumnīcām neko nesaprot. Tāpēc teica, ej un dari, ko uzskati par pareizu.

Tā uzcēlām piebūves, sākām audzēt frēzijas, paplašinājām neļķu māju. Pie mums auga un ziedēja rozes, gerberas un daudz kas cits. Strādājām ar domu, ka pašiem vajadzīgs savs kantoris un agroķīmijas laboratorija. Zukuļa vietā nāca cits priekšnieks, pamazām arī es sapratu,

**ĒVALDS
DAUKŠTS** —
individuālā
uzņēmuma
«Dārznieks-96»
vadītājs. Šķiet, ka ar
to arī visiem viss ir
skaidrs.
«Dārznieku» un viņa
vadītāju zina un
pazīst tuvā un tālā
apkārtnē.
Tie, kuriem savu
reizi krāšņs puķu
pušķis dāvināms vai
pašiem saņemams,
kuriem minerālmēsli
dārzāju vai puķu
dobēm vajadzīgi,
kuriem, pavasarim
tuvojoties, dažādu
sēklu paciņas vai
sapņos rādās.
Foto: M.Rukosuļevs

ka savā amatā neesmu īsti nepieciešams. Kādu laiku biju direktora vietnieks, bet tas vairs nebija tas, ko sirds kāroja darīt.

Pa vidu nāca klāt arī finansālās problēmas, jo nesen biju apprecējies, piedzima meita. Iedomājieties, kas par situāciju, ja viens ģimenē nestrādā, bet otram darbā nemaksā. Atmetu ar roku un aizgāju projām. Pāris mēnešus sēdēju mājās un auklēju bērnu, jo sieva aizgāja strādāt. Visam pa vidu kārtoju dokumentus, lai atvērtu savu uzņēmumu. 1996. gadā Preiļos kādreizējā dārzenų veikalā izlūdzos mazu stūrīti ar logu un sāku tirgot puķes un telpaugus. Tas bija «Dārznieka» sākums. Jūlijā būs divi gadi kopš saimniecokjam tagadējās telpās.

— Vai ir mode arī uz ziediem?

— Nezinu, mode tā vai kas cits, bet cilvēki vairāk sāk pirkt citus ziedus nevis tikai ierastās rozes un neļķes. Vēl pirms četriem gadiem vajadzēja iestāties un pierunāt, ka droši var dāvināt arī gerberas vai kādus citus svešākus ziedus. Sākumā daudzi uz veikalu gāja ekskursijās, lai apskatītu, kas ir antūrijas, kādas izskatās strelēcijas, brīnījās par daudzajiem un savādajiem īrisiem.

Iepriecina, ka cilvēki pamazām pāriet uz pušķiem un vairs nepērk «plikus» ziedus. Tomēr skumdina, ka pēdējo divu gadu laikā vispārējā krīze valstī ietekmējusi arī cilvēku alkas pēc skaistuma. Ļoti daudzi var atļauties nopirkt tikai pašu lētāko rozīti vai neļķīti.

Pamazām attīstās un cilvēki sāk pieņemt sēru floristikā. Arvien vairāk sāk pasūtīt štrausus, ko veidojam «oāzēs», lai ir gaumīgi un lai ziedi ilgi saglabājas svaigi. Tā var veidot pat lielus vainagus, taču atļauties to spēj nedaudzi, jo šāds vainags ir dārgs.

— Jau vairākus gadus jūs nodarbojaties ar tirdzniecību. Vai tad pašam vairs neko negribas audzēt?

— Gribas gan, un es to daru. Jaunu ražošanu iesākt ir problemātiski finansiālu

● Vija ar mazo Danielu un sprigano Dagniju pērnā gada 15. augustā Aglonas bazilikas pagalmā. Nu jau puika krietni paaudzies, bet Dagnija kļuvusi vēl šķelmīgāka. Foto no Ēvalda Daukšta ģimenes albuma

apsvērumu dēļ. Jau trīs gadus laukos audzēju līlijas, jo no Holandes esmu iepircis divas lielas partijas ar līliju sīpoliem. Audzēju gan atklātā laukā, gan zem plēves. Pircēji droši vien būs pamanījuši, ka vasarā veikalā ir ļoti daudz grieztu līliju. Ir kāds brīdis, kad jāatsakās gandrīz no visiem importa ziediem, jo pietiek savējo. Mēs tos varam pārdot arī krietni lētāk.

— Kā var atšķirt importa ziedus no pašu zemē audzētajiem?

— Pēc smaržas. Latvijā augusi neļķe noteikti smaržos, tāpēc, ka tajā nebūs sadzīta ķīmija iekšā. Latvijas neļķi nevar gatavot tik tālam ceļam kā no Marokas, Spānijas, Kolumbijas, Izraēlas vai Uzbekistānas. Un vēl — mūsējā neļķe noteikti būs arī dārgāka, jo nespējam audzēt tādos apjomos, lai puķes kļūtu lētas kā Holandē. Visbeidzot Latvijas neļķei būs daudz tievāks un traušlāks kātiņš. Te vainīga Latvijas daba, pareizāk sakot, saules gaismas trūkums.

— Bijušais premjers Vilis Krištopans ar zināmu nostalgiju atceras tos

laikus, kad Latvijas tulpju audzētāji bija iekarojuši plašu tirgu Maskavā un Sanktpēterburgā. Vai zaudēto var atgūt?

— Pilnībā piekritu, ka dārzkopībā un puķkopībā Latvijai bija sakāms savs vārds lielā daļā pasaules. Tagadējā SIA «Meristēmas» vēl padomju laikos bija slavēta pa visu lielo valsti, strādāja visaugstākajā līmenī. Pie mums ne tikai mācījās, bet arī pasūtīja miljoniem stadiņu. Salaspils botāniskajā dārzā puķkopji audzēja tādas gerberas, ka Vissavienības semināru dalībnieki brīnījās brīnījās. Bulduru tehnikums bija paraugaudzētava.

Bet tas viss bija... Lai gan arī Latvijas puķu audzētājiem ir savi sasniegumi. Piemēram, krizantēmu audzēšanā esam labā līmenī.

— Pašlaik jebkurā dzīves sfērā atbilstība notiek ļoti strauji. Kā tiekat līdzī jauniešiem savā nozarē?

— Abonēju visus periodiskos izdevumus, kas saistīti ar dārzkopību un floristikā. Regulāri tiekos ar kolēģiem, kuri strādā ražošanā. Bulduros joprojām notiek semināri dārzkopjiem, braucu uz visām konferencēm. Tā pa kriptaiņai salasās jaunumi. Ak jā, aizmirsu pateikt, ka pēc tehnikuma beigšanas iestājos toreizējā Latvijas Lauksaimniecības akadēmijā, kuru neklātienē beidzu jau tad, kad strādāju Preiļu siera rūpnīcas palīgsaimniecībā.

— Kādas puķes labprātāk dāvināt savai sievietei?

— Kā kuro reizi iekšējā nojauta pasaka priekšā. Dāvinu atvestās, dāvinu paša audzētās. Atceros, ka vienreiz Vija bija sasapņojusies par cimbīdijām. Tās ir tādas baltas, bezgala trauslas un skaistas orhidejas, kurām ziediņš uz pavasara īsa gumiņa uzmeties. Toreiz pušķi taisīju, katru ziediņu uz drātiņām nostiprināju. Bet pašam vislabāk patīk savās mājās audzētie ziedi. Ir tulpju kolekcija, ir īrisi. Skaistas ir peonijas, kad saziēd vasaras sākumā, bet vasaras vidū atkal rozēs.

— Vai jūs un profesijas attiecības tika kā īpaši veidotas un kultivētas?

— Daba, augi, puķes vienmēr bija man apkārt. Mamma stāstīja, ka tikko kājām mācējis staigāt, kad reiz pieķerts pelargoniju aiz lapām pa pagalmu nēsājot. Pods, protams, saplīsis, puķe pagalam. Toties runājis «puķe, puķe».

Nesen sieva, laukos kārtojot un šķirojot vecus papīrus, atrada ceturtās klases burtnīcu latviešu valodā ar sacerējumu par nākotnes nodomiem. Acīmredzot, jau toreiz man viss bija skaidrs — «es būšu dārznieks».

Reizēm pārmetu sev, ka esmu ideālists. Vienmēr stipri pārdzīvoju, ja kas nesānā. Bet pasapņot tomēr patīk. Ticu tam, ka cilvēka dzīvi vada likteņa pirksts. Arī mana un Vijas iepazīšanās bija liktenīga nejaušība. Starp citu, esam dzimūši vienā datumā — 18. septembrī, bet ar pilnu divpadsmit gadu astroloģisko ciklu pa vidu. Pēc rakstura un rīcības ļoti līdzīgi, ja gribam ko darīt, tad abi reizē, ja virtuvē pagriežamies, tad abi uz vienu pusi.

— Vai ir kāda lieta, ko jūs šajā intervijā noteikti gribētu pateikt?

— Jā, es gribu uzsvērt, ka nekad nepaļaujos tikai pats uz sevi. Es balstos uz cilvēkiem sev apkārt un esmu pateicīgs par palīdzību. Paldies uzņēmuma darbiniecēm Anastasijai un Aijai, kuras ir profesionālas dārznieces un tagad mācās floristikas kursos Rīgā. Nav tiesa, ka mēs veikalā tikai to vien darām, kā ietinam ziedus un naudu saskaitām. Mēs gādājam, lai cilvēki ierauga un sastop pie mums skaistumu. Un lai paņem sev līdzī kaut daļu no tā.

Esiet sveicināti jūsmājās!

Kā paņēma savā zirgā, tā arī ved

Ginta Kraukle

Rubrikas «Esiet sveicināti jūsmājās!» marta saimnieki ir Mičerevsku ģimene, kas dzīvo Līvānos un «Novadnieku» abonē visam gadam. Tā nu gadījies, ka izlozes ceļā ciemos devos pie Jāņa un Olgas, un jāteic, ka abi mūsu uzticīgie lasītāji nemaz nebija izbrīnījušies, ka dosimies tieši pie viņiem. «Ja jau gribat parunāt, tad tik nāciet tālāk,» saka Jānis Mičerevskis un aicina istabā. Drīz nāk arī Olgas kundze, un, lai arī gadu nasta saliekusi stāvu un kāju sāpes negrib rīmties, arī viņa labprāt iesaistās sarunā. Saruna ir par dzīvi, un tā Mičerevskiem vienmuļa nav bijusi nekad.

Jānim un Olgai ir četri bērni — divi dēli un divas meitas, mazbērnu viņiem vienpadsmit, un lielākie svētki ir tad, kad kāds no jauniekiem atbrauc ciemos. Esmu ieradies istajā reizē un istajā laikā, jo gandrīz reizē ar «Novadnieku» pie Mičerevsku durvīm piestāj arī mazbērni Mikus un Laima, tikko atbraukuši no Rīgas brīvdienās pie vectēva un vecmātes galvu pavēdināt un svaigo pavasara gaisu paelpot. Sanācis tā, ka visi bērni dzīvo tālumā — meita Zita un dēls Andrejs Rīgā, tagad darbu galvaspilsētā atradis arī otrs dēls Juris, bet Anna iekārtojusies un dzīvo Jēkabpilī.

Vīpe ir Olgas dzimtā vieta, bet Jānis nācis no Ludzas puses. Viņam biogrāfija raiba un dzīves ceļš metis arī bīstamus likločus, vairākkārt riskējot ievest pašu gājēju neizbrienamajā nebūtības valstībā. Cetdesmit pirmajā gadā netālu no mājām — Ludzas Greizajā kalnā tikuši nogalināti Jāņa draugi un vienaudži. Nevainīgi izlietās asinis prasījušas taisnīgu tiesu vai, mazākais, nepakļaušanos sarkanaļam režīmam, kas draudīgi vidējis pamalē. Jānis izšķīrās par bīstamu, bet savu ceļu — iestājās leģionā. Liktenīgs gājēns, kura sekas tolaik bija grūti paredzēt. Ar cīņu biedriem viņš nonāca Vācijā, bet pašas kara beigās saņēma pavēli — jādodas uz Kurzemi. Lai gan jauno kareivi, kuram tad bija tikai 26 gadi, vajāja jaunas priekšnojautas, tomēr pavēles apspriest nav pieņemts, un savu dzimto zemi ieraudzīt bija lemts vēlreiz, taču ne uz ilgu laiku. Turpat Kurzemē leģionārus sagūstīja komunisti un sekoja ceļš uz Amūras apgabalu, kur Komsomoļskā Jānis Mičerevskis pārcieta pusotru izsūtījuma gadu.

Mums laimējās, jo nebijām tomēr nolemti nāvei. Apstākļi bija daudz maz cilvēcīgi, ja kāds saslima, viņš tika ārstēts. Sibīrijā iemācījos amatu — protu visus galdniecības darbus, mājiņu Līvānos pats savām rokām 1957. gadā uzcēlu. Bija jau divi bērni, drīz vajadzēja pasaulē nākt trešajam, bet dzīvokļu tolaik nebija, mājā vietas vairāk. Pats cēlu sienas, liku grīdas, mūrēju krāsni, vienīgi spāres palīdzēja uzslīet sievastēvs, ne tāpēc, ka nemācēju, bet tāpēc, ka tieši tobrīd viņš bija atbraucis ciemos, — atceras Jānis.

Daudzi gadi nostrādāti Jēkabpils pusē ceļu dienestā par darbu vadītāju. Jānis

● Jānis un Olga Mičerevski izaudzinājuši četrus bērnus, nu ciemos brauc arī mazbērni: Mikus un Laima ir meitas Zitas bērni, brīvdienās ieradušies no Rīgas. Foto: G.Kraukle

vadījis Jēkabpils — Dunavas ceļa būvniecību, viņa vadībā tapis tilts Turku pagastā pār Neretas upi. Savu «melno» pagātņi gan nācās slēpt visus okupācijas gadus. Kara komisariātā strādājis draugs, tas arī palīdzējis nokārtot dokumentu lietas tā, lai papīri būtu tīri. — Reiz draugiem stāstu epizodi no Sibīrijas dzīves, te ienāk istabā tāds sarkani noskaņots puisis un jautā, kā es tik labi zinot, kas Sibīrijā un kā. Es, attapīgs būdams, atbildu — kinofilmā redzēju, — ar humoru atceras Jānis. Arī Olga visu mūžu krietni strādājusi — bijusi sanitāre Līvānu slimnīcā, gandrīz viss mūžs atdots šim darbam. Olgas kundzi slimnīcā pazīst, nav aizmirsuši un godina par savējo. — Agrāk cilvēki pa slimnīcām vairāk gulēja, tad jau nauda nebija jāmaksā kā tagad, tāpēc daudzi bija negodīgi — mānījās. Vajadzēja slimības lapu, nekādu problēmu — gulēja slimnīcā, lai gan ārstu dotās zāles pēc tam atradu izsviestas. Mānīja ārstus un visu pasauli, izlikdamies par slimiem. Agrāk tā bieži bija, — saka Olga Mičerevska.

Ar lepmumu abi pensionāri stāsta par saviem bērniem un bērnu bērniem — galvas visiem «gaišas», mācības padočas. Studē labās skolās. Arī visi četri bērni ir skoloti un cienjami ļaudis — meita strādā par pasniedzēju Tehniskajā universitātē, vedekla, arī mūsu novadniece, ir zinātniece un folkloriste Janīna Kursīte. Otra vedekla dzīvo Līvānos, auklē pašu mazāko no mazbērniem — Lāsmiņu, kuras tētis spiests strādāt Rīgā, lai ģimeni uzturētu. — Bērni paši saka, ka nav tā, ka darbu nevarētu atrast, tikai slinkot gan nedrīkst. Tā arī visiem darbs ir, tuvāk vai tālāk no mājām, bet ir, — saka Olga.

Pateicos par laipnību un atklātību abiem mūsu lasītājiem, kuri labprāt lasa ne tikai «Novadnieku», bet arī citas avīzes, cik nu pensionāra rociņa to atļauj. Viņiem priekšā liela jubileja — zelta kāzas, jo Vīpes meitene un Ludzas zēns kopā jau pusgadsimtu. — Tolaik biju mērnieks, sīvo nelietoju, pīpēt nepīpēju, gadījās ceļā satikt Olgu ar zirga pajūgu. Tā, redz, kā paņēma mani savā zirgā, tā arī ved jau piecdesmit gadus, — smejas Jānis Mičerevskis. Lai biežāk mazajā mājiņā skan bērnu un mazbērnu balss, lai izdodas Ogas tantei izcept gardu ābolu pīrāgu un Jānim — savu dārzu ar traktorīnu «pabādīt». Un uz redzēšanas nu jau aprīļa jūsmājās!

Līvānu bibliotēka prezentē savu veikumu

Ginta Kraukle

Četrus gadu laikā Līvānu pilsētas bibliotēkai ar Sorosa fonda — Latvija finansiālu atbalstu izdevies realizēt piecus ļoti nozīmīgus ar bibliotēkas modernizāciju saistītus projektus. 22. martā bibliotēkā notika svinīga sabiedriskā interneta pieejas punkta atklāšana. Latvijas Nacionālās bibliotēkas pārstāvji, rajona un novada pašvaldības vadītāji, finansiālie atbalstītāji, projekta sadarbības partneri un rajona bibliotēku vadītāji tika iepazīstināti ar paveikto, kas ir neatlaidīga un mērķtiecīga vairāku gadu darba rezultāts.

Līdzīgu pārmaiņu un iespēju laikam mainījusies arī bibliotēka, tā kļuvusi par vienu no sabiedriski dzīvākajām vietām pilsētā gan pateicoties plašajam grāmatu un periodikas klāstam, gan arī jaunajām tehnoloģiskajām iespējām, ko tā sniedz. Sorosa fonda — Latvija Interneta programmas direktors Arnis Šimka svinīgajā tikšanās reizē uzsvēra, ka visvērtīgākā mūsdienās ir tieši informācija, jo tā ir ceļš uz izglītību, darbu, iespējām. Savukārt Līvānu novada pašvaldības vadītājs Visvaldis Gercāns bija pārliecināts, ka lielākā vērtība ir novada cilvēki, kam pierādījums ir bibliotēkas darbinieku un vadītājas Inta Vērđiņas paveiktais. Ka paveikts nav maz, apliecināja arī Preiļu rajona galvenās bibliotēkas vadītāja Ināra Batarāga. — Tikai profesionāls bibliotekārs var novērtēt to, ko paveikuši līvānieši. Virzība uz jaunu informācijas tehnoloģiju pielietošanu ir apsveicama, tā būs viena no lietām, kas cels bibliotēkas prestižu nākotnē, — sacīja I.Batarāga.

Klātesošie varēja iepazīties ar visiem realizētajiem projektiem: automatizāciju, novadpētniecības datu bāzi, kā arī saņemot plašākus komentārus par pārējiem trim ar internetu saistītajiem projektiem. Tie ir Līvānu pilsētas bibliotēkas apgāde ar dator tehniku un pieslēgšana internetam, Daugavas līnijas un interneta centra izveide un sabiedriskā interneta pieejas punkta izveide. To, ka Preiļu un Līvānu puses bibliotekāri daudzās jomās ir vieni no pirmajiem Latvijā, apliecināja arī sistēmas «Alise» vadītājs Alfrēds Pozņaks. Viņš atzinīgi novērtēja to, ka sistēmas «Alise» iespējas Līvānos tiek izmantotas vispilnīgāk, un, ka šī ir pirmā publiskā bibliotēka, kas ieviesusi automatizēto sistēmu visās jomās, arī svītkodu sistēmu darbam ar lasītāju katalogu, kas nekur citur Latvijā vēl netiek pielietots. Interneta pieslēgums nodrošināts pateicoties mikroviļņu Daugavas līnijai, kas ļāvusi krietni samazināt interneta pieejas punkta uztādīšanas un lietošanas izdevumus, pastādīja firmas Lat Net direktors Vladimirs Atlavins, kura pārziņā bija jautājumi, kas saistīti ar interneta komunikāciju ieviešanu. Bibliotēkas kolektīvu sveica ne tikai tuvi un tāli kolēģi, bet arī Preiļu rajona padomes izpilddirektore Aina Pastore un Līvānu novada vadība. Savukārt pārstāvji no Latvijas Nacionālās bibliotēkas uzsvēra informācijas krātuves nozīmi un vidutējās lomu 21. gadsimtā, kas ir būtiska šķirtne starp iespiesto un elektronisko grāmatu. Lasītāju skaits lēnām, taču nemitīgi pieaug, un pašreiz Līvānos tas sasniedzis jau divus tūkstošus, katalogos ir ap 60 000 grāmatu, tagad informācijas apjomu paplašinās arī pieci bibliotēkā pieejamie datori, novadpētniecības datu bāze un Līvānu novada mājas lapa internetā.

● Svarīgi iesākto pabeigt, uzskata Līvānu bibliotēkas vadītāja Inta Vērđiņa (sēž pirmā no kreisās). Foto: G.Kraukle

Kā radās Ginesa rekordu grāmata?

1951. gada novembrī sers Hjū Bivers (1890 — 1967) piedalījās medībās Veksfordas grāfistē Īrijas dienvidaustrumu daļā. Todien medniekiem neizdevās nošaut zeltaino tārtiņu, un vakarā viņi sprieda, ka no rokasgrāmatām nav iespējams uzzināt, vai zeltainais tārtiņš ir Eiropas ātrākais medijamais putns vai nav. 1954. gadā mednieki atkal risināja šo jautājumu. Šoreiz domas dalījās, daudzi uzskatīja, ka rubenis ir ātrāks. Sers Hjū, Ginesa alus firmas rīkojājdirektors, sarunā minēja, ka vairāk nekā 80 tūkstošos Lielbritānijā un Īrijā krodziņu katru vakaru tiek apspriestas dažādas problēmas, bet grāmata, ar kuras palīdzību varētu izšķirt strīdus par rekordiem, nav izdota.

Tā 1954. gada 12. novembrī sers Hjū

lūdza palīdzību Norisa un Rosa Makvirteru Londonas skaitļu un faktu agentūrā.

Fitstritas 107. namā atvēra biroju un tapa pirmais 198 lappušu biežais izdevums, kas nāca klajā 1955. gadā.

Ginesa rekordu grāmata ātri kļuva par vispopulārāko bestselleru un joprojām saglabā šo popularitāti katru gadu (izņemot 1957. un 1959. gadu, kad to atkārtoti neizdeva).

1974. gadā Ginesa rekordu grāmata tika ietverta rekordu sarakstā sakarā ar to, ka tās izdevēji pārdevuši visvairāk autortiesību grāmatu iespēšanas vēsturē (23,9 miljonus). 1986. gadā pārdeva 53 miljonus grāmatu. No tām var sakraut 118 tik augstas piramīdas kā Everests.

Sporta ziņas

● Rajona skolu svaru bumbas celšanas sacensību uzvarētāji. Foto: J.Silickis

Līvija Rancāne

Futbols

120 zēni no dažādiem Latvijas novadiem ar vienojošu elementu — dzimuši 1986. gadā un ir futbola entuziasti — ieradās Preiļos uz Latvijas jaunatnes futbola līgas finālturnīru. Par sacensību svarīgumu liecināja ne vien iespaidīgais komandu skaits — astoņas, komandas pavadītie treneri un atbalstītāji, bet arī pašā jaunatnes futbola šefa — Latvijas jaunatnes futbola līgas prezidenta Daiņa Gudernaņa klātbūtne. Pieminēt ciemiņu reakciju uz Preiļu 1. pamatskolas sporta zāli nozīmētu atkārtoties, jo visās martā šeit notikušajās valsts mēroga sacensībās tā bija vienāda — sajūsmā. Tomēr, neraugoties uz teicamiem sacensību apstākļiem, augstāka līmeņa sacensības Preiļos var notikt tikai tad, ja mājiņu komanda attiecīgajā sporta veidā ir ieguvusi atzinību un ir cienīga sacensties vienā līmenī ar pretiniekiem. Jaunajiem futbolistiem tas bija izdevies.

Tajā apakšgrupā, kurā spēlēja mājiņnieki, Preiļu futbolisti ar rezultātu 5:1 uzvarēja Jaunatnes futbola centra komandu, bet zaudēja Tukumam (1:8) un Daugavpils II komandai (0:3). Līdz ar to «A» apakšgrupā komandas sarindojās šādi:

Tukums	24 — 2	9
Daugavpils II	11 — 4	6
Preiļi	6 — 12	3
JFC	1 — 24	0

«B» apakšgrupā komandas izkārtotās šādā secībā: Daugavpils I, Jelgava, Skonto — Metāls, Valmiera.

Otrajā dienā notika pusfinālsacensības. Spēlē par 5 — 8 vietu Preiļiem bija neizšķirts rezultāts ar Valmieru (2:2), bet pēc soda sitienu uzvara pienācās preiļiešiem. Spēlē par piekto vietu vēlreiz tikās ar JFC komandu un to uzvarēja (8:10). Lai noskaidrotu, kam pienāksies

pirmā un kam — otrā vieta, spēlēja Tukuma un Daugavpils I komanda. Rezultāts bija 3:3, un tikai pēc soda sitienu uzvarēja Tukuma komanda (5:4). Spēlē par trešo vietu Daugavpils II uzvarēja Jelgavu (2:1), bet par septīto un astoto vietu Valmiera apspēlēja Skonto — Metāls (2:0).

Arī šajās sacensībās tika noteikti labākie spēlētāji. No Preiļu komandas par labāko futbolistu atzīts Aleksandrs Trūps.

Rīgā, Keizarmeža sporta kompleksā uz mākslīgā seguma notika Keizarmeža kausa izcīņa futbolā. Spēlēja 1990. gadā dzimuši zēni. Preiļu futbolisti sešu komandu konkurencē bija piektie.

Volejbols

Daugavpilī notika Latvijas jaunatnes volejbola līgas meistaracikšu pirmais posms (1985./86. gadā dzimušas meitenes). Piedalījās septiņas komandas no Rīgas, Daugavpils, Kuldīgas, Murjāņiem un Preiļiem. Volejbolistes no Preiļiem uzvarēja Kuldīgu (3:0) un Rīgas Volejbola skolas II komandu (3:0), bet zaudēja Daugavpilij, Murjāņiem un divām Rīgas komandām.

Komandu secība šāda: RVS I, RVS II, Daugavpils, Murjāņi, Preiļi, RVS III, Kuldīga. Preiļu komandai ir izdevies iekļūt pirmajā piecniekā, kas marta nogalē Rīgā cīnīsies par čempionāta medaļām.

Basketbols

Sācies Preiļu pilsētas čempionāts basketbolā. Pēc pirmajām sacensībām, kurās spēlēja vīriešu komandas, rezultāti ir šādi:

Riebiņi — Latgales ceļi	58:51
Ģimnāzija II — Ģimnāzija I	51:34
Arka — Arodskola	116:33
Rožupe — Kodols	56:23
Līvāni — Mēmiēki	64:43

gadi Valentīnai Eidukai 27. martā un Nikolajam Pakulevam 30. martā, 93 gadi Matronai Grigorjevai 27. martā.

Līvānu novada Rožupē
♦ 60 gadi Terēzijai Pankovskai un Jāzepam Brakovskim, abiem 1. aprīlī, 65 gadi Julijannai Vilcānei 29. martā, 70 gadi Matildei Laivacumai 28. martā.

Rudzātu pagastā
♦ 50 gadi Pēterim Pudulam 27. martā, 60 gadi Vitālijam Podniekam 30. martā, 80 gadi Veronikai Eriņai 29. martā un Apolinārijam Brūveram 2. aprīlī.

Rušonas pagastā
♦ 50 gadi Vasilijam Kitovam 27. martā un Elmāram Jēricam 31. martā.

Saunas pagastā
♦ 60 gadi Jūlijam Sparānam-Pūdžam 27. martā, 65 gadi Bronislavai Upeniecei 2. aprīlī, 70 gadi Bronislavai Kažai 1. aprīlī.

Rajona skolu sporta spēles: svarcelšana

Rajona skolu jaunie atlēti piedalījās svaru bumbas celšanas sacensībās. Vislielākais dalībnieku skaits — 17 bija jaunākajā grupā (1986./87. dzimšanas gads), 12 dalībnieki sacentās visjaunākajā grupā (1988./89.). Vidējā (1984./85. dz.g.) un vecākajā grupā (1982./83.) bija pa astoņiem dalībniekiem.

Visjaunākās un jaunākās grupas zēniem nācās celt astoņus kilogramus smagu bumbu. Summējot spiešanās un grūšanā iegūtos punktus, izrādījās, ka no visjaunākajiem sacensību dalībniekiem pirmo vietu ir ieguvis Arvis Mazuļčiks no Jersikas pamatskolas (168 punkti). Otrajā vietā Raitis Pudāns no Rudzātu vidusskolas (129) un trešajā — Sergejs Petrovs no Preiļu 2. vidusskolas.

Jaunākās grupas pirmie trīs stiprinieki ir Ivars Sondors (Siļukalna pamatskola, 511 punkti), Jānis Skudra (Jersikas pamatskola, 400 punkti), Lauris Birzāks (Jersikas pamatskola, 360 punkti).

Vidējās grupas zēniem bija jācilā 16 kilogramus smaga svaru bumba. Arī starp šīs grupas zēniem par stiprākiem atzīti Jersikas pamatskolas audzēkņi Jānis Uzuls (180 punkti) un Kristaps Jankovskis (157). Trešo vietu šajā grupā ieņēma Oļegs Rimovičs (134) no Preiļu 2. vidusskolas.

Arī vecākās grupas zēni spieda un grūda tikpat smagu bumbu. Pirmo vietu ieņēma Andris Detkovs (92 punkti) no Rudzātu vidusskolas, otro — Igors Gusevs (88) no Līvānu 2. vidusskolas, bet trešajā atkal ierindojās Rudzātu vidusskolas skolēns Jānis Tjarve (45).

Stabulnieku pagastā
♦ 60 gadi Jāzepam Briškam 2. aprīlī, 70 gadi Bronislavai Pudulei 29. martā un Genovefai Vjakei 1. aprīlī.

Sutru pagastā
♦ 65 gadi Teklai Veibānei 28. martā, 70 gadi Helēnai Kivlenieci 27. martā.

Līvānu novada Turkos
♦ 60 gadi Melānijai Konstantinovai 30. martā, 65 gadi Ilmāram Gredzenam 1. aprīlī.

Upmalas pagastā
♦ 89 gadi Marijai Žurinai 1. aprīlī.

Vārkavas pagastā
♦ 55 gadi Reginai Čakulei 30. martā, 65 gadi Annai Upeniecei 28. martā, 75 gadi Solomejai Simenienei 1. aprīlī un Veronikai Ručai 2. aprīlī.

«Novadnieks» un pagastu padomes sirsnīgi sveic jubilārus!

Sludinājumi ♦ Reklāma

Valsts ieņēmumu dienesta Latgales reģionālā iestāde informē iedzīvotāju ienākuma nodokļa maksātājus, ka ienākumu gada deklarāciju varēs iesniegt Preiļu nodaļā un Līvānos sestdien, 1. aprīlī no plkst. 9.00 līdz 15.00.

Aicinām darbā APDROŠINĀŠANAS STARPNIĒKUS.

Piedāvājam:
— dinamisku un radošu darbu;
— atalgojumu atbilstoši padarītajam;
— apmācību.

Prasības:
— iniciatīva;
— spēja strādāt patstāvīgi;
— spēja argumentēt un pārliecināt;
— pozitīva attieksme.

Pieteikuma vēstuli un CV sūtīt līdz š. g. 10. aprīlim AAS «Rīgas Slimokase» Preiļos, Raiņa bulvārī 13, LV-5301.

Pērk lapu koku zāģbaļkus. Īpašumā cirsma, mežus.
Mob. tel. 9429904, 9185141.

SIA «Tranzīts termināls» iepērk izlietotus akumulatorus
Preiļos, Pils ielā 14 (SIA «Lauku Tehnika» telpās).
Tālr. 22453.

Firma iepērk dzelzceļa gulšņus.
Mob. tel. 9532418.

1. un 4. aprīlī pārdos jaunputnus — vistiņas (5 mēn.), melnas un brūnas dējējvistas. Mainīs vistas pret gaišiem. Galēnos 8.30, Polkoronā 8.45, Stabulniekos 9.00, Riebiņos 9.15, Preiļos 9.30, Pieniņos 10.20, Smelteros 10.35, Anspokos 10.50, Priekuļos 11.05, Rudzātos 11.25, Līvānos tirgū 11.50, Rožupē 12.00, Vanagos 12.35, Macānos 12.45, Vārkavā 12.55, Klaparos 13.10, Aizkalnē 13.40, Pelēchos 14.00, Ārdavā 14.15, Rušonā 14.30, Aglonā 14.40, Jaunaglonā 14.50.
Mob. tel. 9158908.

31. martā un 3. aprīlī pārdos brūnas un melnas dējējvistas, iespējama gaiļu apmaiņa pret vistām. Riebiņos 8.20, Rozalinā 8.30, Silajānos 8.40, Gailišos 9.05, Preiļos 9.20, Stolderos 10.00, Raudaukā 10.10, Aizkalnē 10.20, Aglonas st. 10.35, Aglonā 10.50, Jaunaglonā 11.00, Ārdavā 11.20, Pelēchos 11.35, Arendolē 11.50, Rimicānos 12.05, Upmalā 12.15, Vārkavā 12.30, Ančkinos 12.40, Sutros 12.50, Rožupē 13.05, Vanagos 13.15, Līvānos 13.30, Zundānos 14.10, Turkos 14.20, Steķos 14.30, Rudzātos 14.40, Priekuļos 14.55, LAnspokos 15.05, Smelteros 15.15, Pieniņos 15.30.

Iepērk lopus par ļoti izdevīgām cenām.
Mob. tel. 9410811, 9626907, 58626.

Pērk mājlopus gaļai. Samaksa uz vietas.
Tālr. 21973.

Iepērk mājlopus dzīvsvārā. Samaksa uz vietas.
Tālr. 53 44179, 53 46384.

Sonedēļ
Šo gadu aizejošā ģirba zaigā
Var likties dzīvē gluži neparasta;
Un sūrst ne grumbu vagas vaigā,
Bet iecere, kas paliek neatrasta.

Aglonas pagastā
♦ 70 gadi Genovefai Vindelei 1. aprīlī.

Galēnu pagastā
♦ 55 gadi Viktorijai Vilkostai 1. aprīlī, 60 gadi Natālijai Vēverei 28. martā, 70 gadi Jānim Onužānam 27. martā un Vasilijam Zorinam 28. martā, 80 gadi Genovefai Brokai 29. martā.

Jersikas pagastā
♦ 65 gadi Arijam Muižniekam 1. aprīlī, 92 gadi Paulīnai Brūverei 28. martā.

Preiļu pagastā
♦ 70 gadi Francim Balcaram 2. aprīlī.

Riebiņu pagastā
♦ 50 gadi Verai Abajevai 27. martā, 70

Šodien vārdadienu svin — Nanija, Ilgmārs.
31. martā — Gvido, Atvars.

Uzdot jautājumus un izteikt ierosinājumus «Novadniekam» var pa tālr. 22059.

Kādi ir ikgadējie pavasara darbi jūsu mājās?

Andris Sopulis, Livānu kultūras nama direktors:
 — Notiks ierastie tīrīšanas darbi ap kultūras namu, katru pavasari tiek uzpostas un spodrinātas grīdas. Savā mājā arī pavasaris sākas ar sakopšanas darbiem, lai visur valdītu kārtība un tīrība. Arī kultūras laukā, neskatoties, ka ir gavēņa laiks, jūtama rosība. Tiek domāts par Lieldienu koncertu, gatavojamies novada deju svētkiem, kas notiks Rožupē pašas maija beigās.

Emilija Kotāne, pastniece Livānu novada Rožupē:
 — Noteikti tīrīšana gan istabās, gan ārā. Mums ir dzīvoklis un laukos arī māja, tādēļ laiks domāt par dārza darbiem, kas sāksies pavisam drīz. Ar pavasara saulīti reizē pamostas arī vēlēšanās darboties.

Svetlana Andrejeva, pārdevēja veikalā «Vindex»:
 — Pavasarī galvenie ir dārza darbi, tie paņem daudz laika un enerģijas. Gribas, lai arī istabās ienāk gaisums, tādēļ katru pavasari tīru logus.

Vitālijs Nešpors, pensionārs:
 — Tā kā esmu pensionārs, palīdzu vienam otram radniekam un draugam, kurš dzīvo laukos, tikt galā ar lielajiem pavasara zemes darbiem. Kopīgiem spēkiem parasti tiek sakopti pagalmi, stādīti kartupeļi un citi dārzeņi. Rezultātā labumu gūstu arī pats: visu dienu varu uzturēties svaigā gaisā, tieku pabarots un vēl kādu lauku labumu atvedu uz mājām. Pie savas mazās pensijas šādā veidā varu piepelnīt.

G.Kraukle
 Autore foto

Sludinājumi ◀ Reklāma ▶ Lidzjutības

Pārskats par pašvaldības īpašuma privatizācijas fonda līdzekļiem 1999. gadā Livānu pilsētā (izņemot dzīvokļu privatizāciju)

	Ls
1. Faktiski saņemto līdzekļu summa no pašvaldības īpašuma objektu (uzņēmumu) privatizācijas kopā: tajā skaitā: maksāšanas līdzekļi latos privatizācijas sertifikātos (vērtība latos) no tiem saņemts par zemes privatizāciju (uzrādīt ha) latos kopā	2035 2035 — —
2. Saņemti līdzekļi par valsts īpašuma privatizāciju	—
3. Valsts īpašuma privatizācijas fondā pārskaitāmie līdzekļi saskaņā ar likumu (5-10% apmērā no privatizācijas rezultātā saņemtajiem līdzekļiem latos)	—
4. Pašvaldības īpašuma privatizācijas fonda līdzekļu izlietojums, kopā tajā skaitā:	5572
— privātnēmēju darbības kreditēšanai	—
— privātās uzņēmējdarbības infrastruktūras, privatizācijas procesa organizatoriskajam un tiesiskajam nodrošinājumam	3129
— apkures izdevumu un citu komunālās saimniecības izdevumu segšanai	—
— darba algas parādu, privatizējamo uzņēmumu zaudējumu segšanai	—
— nodokļu nomaksai	—
— Valsts īpašuma privatizācijas fondā faktiski pārskaitītie līdzekļi pārskata periodā	—
— citi izdevumi (uzrādīt kādi) — istermiņa aizdevums Livānu biznesa informācijas centra sēžu zāles remontdarbu apmaksai	2443
5. Prognozējamās iemaksas Valsts īpašuma privatizācijas fondā 2000. gadā	526
Izziņai: Iemaksu parāds Valsts īpašuma privatizācijas fondā Privatizācijas aģentūras iemaksu parāds par valsts īpašuma privatizāciju	—

V.Gercāns,
Livānu novada domes priekšsēdētājs
I.Gribonika,
 galvenā grāmatvede

Iedzīvotāju ievēribei!
 Nodokļu, vecāku maksas par bērnuudārzu un citi maksājumi Preiļu pilsētas domei veicami a/s UNIBANKA Preiļu filiāle, konta nr. 26000130630 un Baltijas Tranzītu bankas Preiļu norēķinu grupā, konta nr. 45000130016.
!!! Baltijas Tranzītu banka iemaksas no fiziskām personām pieņem bez komisijas maksas.
 Preiļu pilsētas dome

Sutru pagasta padome paziņo, ka sakarā ar pavasara šķīdoni no 2000. gada 1. aprīļa pašvaldības ceļi būs slēgti.

LŪZNAVAS TEHNIKUMĀ (Maltas) audzēkņu uzņemšana 2000. gadā notiek šādās izglītības programmās:
Zivsaimniecība un vides aizsardzība (4 gadi, latviešu valodā, profesijas — A, C kat. traktortehnikas vadītājs, B kat. autovadītājs).
Lauku mājamatnieks ar specializāciju metāldarbos (4 gadi, latviešu valodā, profesijas — atslēdznieks, skārdnieks, metinātājs, virpotājs, A, C kat. traktortehnikas vadītājs, B kat. autovadītājs).
Lauksaimniecība ar specializāciju mehānizācijā (4 gadi, latviešu un krievu valodā, profesijas — remontatslēdznieks, metinātājs, A, B, C, D kat. traktortehnikas vadītājs, C kat. autovadītājs).
Biroja darba organizācija (sekretāre) (4 gadi, latviešu valodā, profesijas — mašīnkrāstītāja, datoru operatore, B kat. autovadītāja).
Mājturība ar specializāciju ēdienu gatavošanā (4 gadi, latviešu un krievu valodā, profesijas — pavārs, konditors, B kat. autovadītājs).
Celtniecība (3 gadi, latviešu un krievu valodā, profesijas — betonētājs, mūrnieks vai būvgaldnieks, apmetējs, B kat. autovadītājs).
 Tehnikumā ir ēdnīca (lēti), audzēkņu viesnīca, sporta nams, mācību saimniecība u. c. Tehnikuma audzēkņi saņem valsts stipendiju, daļēji tiek kompensēti transporta izdevumi. Tehnikuma absolventi pēc 4 gadu mācībām var iestāties augstskolās. Informācija izsūtīta skolām.
Adrese: pasts Lūznava, Rēzeknes raj., LV-4627. Tālrunis: 46 45481, 46 45370, 46 45484, 46 45314, 9361423, fakss 46 45345.

Pardod

AUDI-100, 1988. g., 2,3 cm³, cena 2900 \$. Tālrunis: 9101155, 9443577;
 VAZ-2101. Tālrunis: 51454;
 elektriskos ganus, arklus, kultivatorus. Tālrunis: 56602;
 jaunu satelītantenu. Tālrunis: 50337;
 vienfāzes elektrometnāmo aparātu. Tālrunis: 76272;
 3, 4 korpusu arklus, piekabīnāmo kultivatoru. Tālrunis: 65088;
 garāžu. Tālrunis: 23747;
 1 istabas dzīvokli. Tālrunis: 7730659, 9191728;
 1 istabas dzīvokli. Tālrunis: 21686;
 māju. Tālrunis: 1-7554380;
 māju, labu zemi 26 ha, t.sk. 6 ha meža pie Kalupes ezera, upes. Tālrunis: 53 50392;
 sienu, zālāju sēklas. Tālrunis: 58529 pēc 19;
 jaunu augstāzīgu mīežu šķirni 'Malva' (sēklai), galda kartupeļus 'Asterix'. Tālrunis: 53 75225 vakaros;
 pārtikas un sēklas kartupeļus 'Madara', āboliņa sēklas. Tālrunis: 24166;
 dažādus kartupeļus 'Bette'. Tālrunis: 75220;
 labas piena govīs. Tālrunis: 55730;
 zirgu. Tālrunis: 39543.

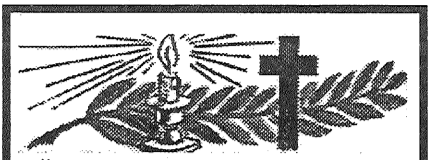
Pērk

DT-20 starteri. Tālrunis: 75459.

Dažādi

Vajadzīgs lentzāģa operators Rudzātu pag. Mob. tel. 9110967.

VECEBRU TEHNIKUMS 2000./2001. m. g. uzņem audzēkņus šādās profesijās:
 ◊ uzņēmējdarbība sabiedriskajā ēdināšanā (4 gadi);
 ◊ sabiedriskā ēdināšana un bāra darba organizācija (4 gadi);
 ◊ grāmatvedība (4 gadi);
 ◊ uzņēmējdarbība lauksaimniecībā (4 gadi);
 ◊ biškopība (2 gadi).
Informācijas dienas 11.-12. aprīlī.

Ši sāpe nepāriet
 Ne rīt,
 Ne aizparīt...
Skumstam kopā ar tuviniekiem, no Agneses SILKANES pāragri atvdoties.
 Aglonas internātgimnāzijas kolektīvs

Parasti pavasars atnāk ar sauli un ziediem,
 Prieku un laimi, kas ģimenes pavardā kvēl.
 Jums šis pavasars atnesa skumjas un smeldošu sāpi,
 Ziedus ar asarām rūgtām, ko kapā dod līdz.

Skumju brīdī esam kopā ar Silkānu ģimeni, meitu un māsu AGNESI mūžībā aizvadot.
 Kaimiņi

Deg, sēru svece deg,
 Kaut mūžs vēl neizdzīvots,
 Kaut mīlestības ceļš vēl tikko sāks.
Skumju un sāpju brīdī esam kopā ar Anitu Silkāni, meitu AGNESI mūžībā aizvadot.
 A/s «Preiļu siers» kolektīvs

Vien tikai savu mīlestību varam
 Tev, baltā dvēselīte, dot šai ceļā līdz.
Visdziļākā līdzjūtība Silkānu ģimenei, AGNESI pāragri zaudējot.
 Salas skolas 9. klases skolēni, skolotāji, bijušie klases biedri

Kam, laimīte, nesacīji,
 Ka es ilgi nedzīvošu?
 Raud tētiņš, raud māmiņa,
 Ko tik dārgi lolojuši.
Skumju brīdī esam kopā ar Ilvaru Griboniku, BRALĪTI pāragri zaudējot.
 Bērnuudārzā grupiņas biedri un audzinātājas

Saņem, labā zemes māte,
 Vienu baltu dvēselīti,
 Apsedz viņu silti, silti
 Savām smilšu velēnām.
Dziļajās sāpēs esam kopā ar Arnoldu Griboniku, no DĒLA atvdoties.
 Klases biedri un audzinātāja no Priekuļiem

Baltu puķu ceļu kaisu,
 Sav' dēliņu vadīdama.
 Baltās puķes savītis,
 Dēliņš vairs neatnāks.
Dalām būdu smagumu ar Griboniku ģimeni, dēliņu IVARU mūžībā aizvadot.
 PII «Pasaciņa» kolektīvs

Nestāsti pasaku, māt,
 Šovakar bērns ir kluss.
 Atlaidās mūžības krauklis,
 Aizvēra plakstības krauklis.
Sērojam kopā ar Ivara GRIBONIKU piederīgajiem, no viņa uz mūžu šķīroties.

2.c klases audzēkņi, skolotāji, vecāki
 Laiks svecēs kūst, un dienas rūs,
 San sveču gaisma maiga,
 Un asaras no sveces plūst
 Uz palicēju vaiga.
Dziļu sāpju brīdī esam kopā ar Anitu Griboniku un viņas ģimeni, DĒLIŅU zaudējot.
 Preiļu slimnīcas kolektīvs

Ko gan atstāt aiz sevis
 Var mazais cilvēka bērns?
 Mīlu, ko citiem devis,
 Sauli, kas sirdi mirdz.
Izsakām dziļu līdzjūtību Griboniku ģimenei, dēliņu IVARU pāragri zemes mātei atdodot.
 Rudzātu speciālās internātskolas kolektīvs